Pregaria.cat

Entrada

Només ens faltava això!

Per JesusR el dl., 24/12/2018 - 00:00

L’àvia Conxa, com cada any el dia de Nadal, seia ben a prop del foc a terra i gaudia sobretot de l’alegria i el soroll dels més menuts. Havia acabat la tradició del tió i tot eren crits sobre els petits regals que havien sortit d’aquell vell tronc.

Una mica cansada de tot plegat, l’àvia li va demanar a la Georgina (la neta gran de 14 anys) que l’acompanyés a la galeria del primer pis. Era una galeria gran, amb uns finestrals que donaven a les muntanyes i als boscos. Per sobre de tot brillava el cel net, i els estels eren com llàgrimes de joia en aquell blau intens ja quasi enfosquit.

—Georgina, fixa’t quina meravella!! El cel que veiem tan sols és un racó, com un gra de sorra en un desert. Ja saps que vaig estudiar, quan era jove, la carrera de física. En aquell temps érem molt poques noies a la facultat. Jo era una entusiasta dels àtoms i de les grans galàxies, allò més menut i allò més immens. La meva màxima il·lusió era l’astronomia.

La Georgina se sent tan feliç d’estar amb l’àvia Conxa a la galeria de dalt!! L’àvia és una gran científica —pensa—. Diuen que era molt maca de jove, i que bonic i important és el que explica. Jo voldria ser com ella.

Ara em sembla que està emocionada, li brillen els ulls.

—Sí, filleta, estic emocionada de veure aquest cel tan gran, tan bell i tan misteriós!! Pensava en Déu Nostre Senyor, i quina obra tan fantàstica va engegar i amb quina força... i ARA NOMÉS ENS FALTAVA AIXÒ.

—Què vols dir NOMÉS ENS FALTAVA AIXÒ?

—Filla, el que celebrem avui, que Ell hagi vingut al món per intentar d’arreglar la humanitat. Ell tan gran, i Jesús tan petit!!

—Àvia, no entenc el que dius... però si ho dius tu m’ho crec. Déu tan gran i tan petit!!